

Mál nr. 161/2013**M****og****vátryggingafélagið X v/ ábyrgðartryggingar bifreiðar.****Ágreiningur um bótaskyldu (orsakatengsl) vegna líkamstjóns af völdum aftanákeyrslu.****Gögn.**

71. Málskot, móttækið 22.4.2013, ásamt fylgigögnum.

72. Bréf X, dags. 13.5.2013, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Hinn 5.2.2012 var bifreiðinni A ekið aftan á bifreiðina B sem M ók. M leitaði samdægurs á bráðamóttöku Landspítalans. Í læknisvottorði kemur fram að M hafi fengið töluverðan slink á háls. Hún hafi kvartað um eymsli aftan á hálsi og höfuðverk. Einnig hafi hún verið aum í brjóstkassanum vinstra megin eftir bílbelti. Var talið að M hafi fengið tognun á háls hrygg eftir slink á háls, en ekki hafi verið „klínískur“ grunur um brot. Var M útskrifuð og verkjalyf ráðlögð eftir þörfum. M leitaði einnig til heimilislæknis og var vísað í sjúkrahjálfun. Samkvæmt fyrirbyggjandi læknisvottorðum hefur M nokkra sögu um sjúkdómseinkenni frá stoðkerfi fyrir slysið.

M hefur krafist bóta úr ábyrgðartryggingu A hjá X. Að beiðni X var fyrirtækið D fengið til að reikna út þann þyngdarkraft sem verkaði á ökutækin við áreksturinn. Í skýrslu D segir að við áreksturinn hafi skemmdir orðið á framhluta A og á varadekkshlíf og afturhlera B. Þyngdarkraftur sem hafi verkað á A við áreksturinn hafi verið 1,47 g og 1,16 g sem hafi verkað á B. X hefur hafnað bótaskyldu þar sem ósannað sé að M hafi orðið fyrir líkamstjóni við áreksturinn.

Álit.

Í niðurlagi málskots er þess getið að það sé sent nefndinni þar sem frestur sem X tiltekur í höfnunarbréfi sínu sé við það að líða. Hyggst M láta meta orsakatengsl og tímabundnar og varanlegar afleiðingar slyssins. Kveðst M áskilja sér rétt til að leggja matsgerðina fyrir nefndina á síðari stigum og óskar eftir því að nefndin fresti afgreiðslu málsins þar til matsgerðin liggur fyrir.

Skv. 1. mgr. 3. gr. samþykkt fyrir úrskurðarnefnd í vátryggingamálum, sbr. auglýsingu nr. 1090/2005, er starfsvið nefndarinnar einkum að úrskurða um ágreining varðandi bótaskyldu, þ.m.t. sök og sakarskiptingu, milli málskotsaðila og vátryggingafélags, sem starfsleyfi hefur hér á landi. Jafnframt úrskurðar nefndin um ágreining sem varðar ákvæði laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga. Skv. 2. mgr. 5. gr. samþykktanna skal málskotsaðili hafa lagt kröfur sínar fyrir hlutaðeigandi vátryggingafélag áður en hann getur leitað til nefndarinnar og verður málskotið að hafa borist nefndinni innan árs frá því að málskotsaðili fékk skriflega tilkynningu vátryggingafélags um að kröfu hans væri hafnað. Bregðist vátryggingafélag hins vegar ekki við skriflegri kröfu vátryggingafélags innan þriggja vikna frá móttöku hennar er málskotsaðila heimilt að leita með málið beint til úrskurðarnefndar, sbr. 3. mgr. 5. gr. samþykktanna. Þegar málskotsaðili leggur mál fyrir nefndina skal hann skv. 1. mgr. 6. gr. gefa samþykki sitt fyrir því að nefndin fái öll gögn í hendur frá vátryggingafélagi sem varða mál hans. Þá skal vátryggingafélagi skv. 3. mgr. 6. gr. gefinn kostur á að koma gögnum og sjónarmiðum á framfæri við nefndina áður en mál er tekið til úrskurðar innan þess frests sem nefndin ákveður hverju sinni. Ekki er gert ráð fyrir að nefndin veiti frekari fresti en hér greinir, en nefndin skal svo hafa úrskurðað í máli innan fjögurra vikna frá því mál taldist úrskurðarhæft, sbr. lokamálslið 2. mgr. 7. gr. samþykktanna.

Þegar litið er til samþykktar nefndarinnar, og einkum þeirra ákvæða sem að framan greinir varðandi málsmeðferð fyrir nefndinni gildir sú meginregla að úrskurðarnefnd tekur til meðferðar þau mál er undir hana heyra og úrskurðar í máli að jafnaði á grundvelli sömu gagna og lágu fyrir við ákvörðun félagsins, en að liðnum fresti til að leggja þau fram skal úrskurðað í málinu innan fjögurra vikna. Samþykktir nefndarinnar miða samkvæmt þessu við það að leyst sé úr ágreiningi með skjótum hætti á grundvelli gagna sem þegar liggja fyrir. Því fer í bága við meginreglur um skjótan málshraða fyrir nefndinni að veita ótilgreindan frest til að afla gagna sem ekki liggja þegar fyrir. Verður M því ekki veittur frestur til að afla fyrrgreindrar matsgerðar.

Þá er til þess að líta að með málskoti þessu hefur verið rofinn frestur til lögfræðilegra aðgerða, sem vísað er til í höfnunarbréfi X, án þess þó að afstaða sé til þess tekin hvort M, sem í máli þessar krefst viðurkenningar á bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu, sé bundin af fresti þeim sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 51. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004.

Gögn málsins um líkamstjón M af völdum árekstursins eru af skornum skammti. Engin matsgerð liggur fyrir í málinu um líkamstjón það sem M kann að hafa orðið fyrir. Af fyrirliggjandi gögnum og þegar horft er til fyrri sjúkrasögu verður ekki ráðið með nægri vissu að M hafi orðið fyrir líkamstjóni í umræddum árekstri sem bætist úr ábyrgðartryggingu A hjá X.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum fyrir líkamstjón úr ábyrgðartryggingu A hjá X.

Reykjavík, 28. maí 2013.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.